

DERS 5

PEYGAMBER DAVUT Tövbe Etti ve Bağışlandı

Davut, “*Kurtar beni kan dökme suçundan, Ey Tanrı, beni kurtaran Tanrı (Mezmunlar 51:14)*” diye dua etti.

Bir kral katil olduğunu mu itiraf ediyordu? Burada Davut, herkesin duyması için suçunu haykırıyordu. Hatta bunu yazıya da geçirdi; suçu sonsuza dek kayıtlara geçmiştir.

İnsanlar kötü hareketlerini saklayıp katillik suçlamalarından kaçmazlar mı? Suçlu olmadıklarında ısrar ederek mazeretler bulmazlar mı? Evet, genelde böyle yaparlar. Bir kralın, halkını yönetebilmek için zayıflıklarının saklaması da olağan sayılabilirdi. Ama Davut başka krallardan çok farklıydı.

Tanrı'nın "**kendi gönlüne uygun biri** (1.Samuel 13:14)"di, yani Tanrı'yı hoşnut eden türde bir karaktere sahip adamdı. Günahın Tanrı'nın gözünden kaçamayacağını ve Rabbi'ne üzüntü vereceğini biliyordu.

Davut'un karakteri Tanrı için şu bakımlardan hoşnut ediciydi:

- Davranışlarında cesur, ama tutumlarında alçakgönüllüydü.
- Günahını gördü ve itiraf etti.
- Sadece suçlu olduğunu itiraf etmekle kalmadı, aynı zamanda gerçekten ve içten tövbe etti.
- Sadece Tanrı'dan kendisini bağışlamasını istemekle kalmadı aynı zamanda Tanrı'nın dualarını işittiğine iman etti.
- Evrenin Rabbi ve her şeyi bilen Tanrı'ya teşekkür edip O'na şükran sundu.
- Rabbi'yle yakın iletişim içinde kaldı.

Şimdi Davut'tan bizim de bu adımları nasıl atabileceğimizi ve Tanrı'yı nasıl hoşnut edebileceğimizi öğrenelim. Bundan sonra Davut'un söylediği gibi, "**Canım yalnız**

Tanrı'da huzur bulur, kurtuluşum O'ndan gelir (Mezmur 62:1)" diyebiliriz.

Bu derste şunları inceleyeceksiniz...

Tanrı'ya Karşı Günah Ayrılık Getirir
Tanrı'nın Önünde Tövbe Etmek Bizi Tanrı'yla
Barıştıırır
Tanrı'yla Birliktelik Sevinç Getirir

Bu ders şunları yapmanıza yardımcı olacaktır...

- İnsanın günahtan ötürü sorumlu olduğunu anlamak.
-  tiraf ve tövbe terimlerini tanımlamak.
- Tanrı'nın bağışlamasını almayı açıklamak.
- Tanrı'yla birliktelik ve iletişim içinde yaşamak.

TANRI'YA KARŞI GÜNAH AYRILIK GETİRİR

Davut'un yaşadıklarını ve yazdığı harikulade Mezmurlar'ı anlamak için, geriye onun küçüklüğüne bakıp bir  oban olduğu günleri

düşünmemiz gerekir. Sekiz oğulun en küçüğü olduğu için babası ona en sıradan görevleri veriyordu. Ağabeyleri orduya katıldıklarında o koyunlara bakmak için geride kaldı. Babası ve ağabeyleri için yapılacak küçük işleri yapıyordu. Anlatımlardan onun sadık, itaatkâr ve işinde çalışkan olduğunu biliyoruz. Buna ek olarak müzik ve şiir konusunda yetenekliydi. Harp çalışıyor ve şarkılar yazıyordu. Buna karşın ailesi için sıradan bir çocuktuktu. Sıradan bir köy evindeki en küçük kardeş konumundaydı.

Bu yüzden Tanrı, İbrahim, İshak ve Yakup'un soyundan gelen halkına önderlik etmesi için Davut'u seçtiğinde bu ailesi ve komşuları için bir sürpriz olmuştu. Tanrı, yeni Kral'ı meshetmek için gönderilen hizmetkârına, "İstediğim kişi Davut'tur. Onun şimdi Tanrı tarafından kral olmak üzere seçildiğinin bir simgesi olarak onu yağla meshet" dedi.

İnsanların neden şaşkırdıklarını anlayabiliriz. Genç bir çoban nasıl Kral olabilir? Geçmişteki önderleri, İbrahim, Yusuf ve Musa gibi büyük adamlar olan bir halkı nasıl yönetebilirdi? Geçtiğimiz derslerde Tanrı'nın

halkına yol göstermek ve onları korumak konusunda dikkatli olduğunu gördük. Peygamberleri olmaları için büyük adamlar seçmiş ve onlara özel görevler vermişti. Onlar aracılığıyla Kendisini, sevgisini, gücünü ve bilgeliğini göstermişti.

Tanrı'nın tufan sırasında yeryüzündeki canlıları kurtarmak için Nuh'u seçtiğini gördük. Tanrı İbrahim'i putperest bir diyardan çıkartmış ve soyunu büyük bir ulus yapmayı vaat etmişti. Tanrı Yusuf'u Mısır'ı yönetmek için yollayarak halkını kıtlıktan korumuştur. Tanrı bundan sonra halkını kölelikten kurtarmak ve Kendi yazılı vahyini almaları için Musa'yı çağırmişti.

Şimdi Tanrı'nın halkının gerçekten de kalabalık oldukları bir zamana geliyoruz. Tanrı İbrahim, İshak ve Yakup'un soyunu kutsamış ve Yakup'un oğulları güçlü oymakların reisleri haline gelmişlerdi. Tanrı'nın isminde etraflarında yaşayan putperest ve Tanrı'yla alay eden uluslarla savaşlar yapıyorlardı. Bir kez daha kuvvetli ve bilge bir öndere ihtiyaçları vardı. Tanrı, kralları olması üzere bir çoban çocuğu

seçtiğinde şaşkınlıklarının nedeni buydu. Ama çok geçmeden nedenini anladılar. Davut'un Tanrı'ya güvenen ve O'nu seven biri olduğunu ve Tanrı'nın onu kuvvet ve bilgelikle doldurduğunu gördüler. Evet, çok geçmeden bu çoban çocuk bütün diyardaki en cesur ve başarılı asker olarak tanındı.

Davut kral olarak meshedildiği halde, Tanrı tahta çıkması için bir yol hazırlayana dek ailesiyle kalması gerekiyordu. Koyunlara bakmaya ve babası için küçük işler yapmaya devam etti. Bir gün babası onu orduda olan ağabeylerine yiyecek götürmeye yolladı. Savaş alanına geldiğinde savaş yapılmadığını gördü. Bunu yerine, bütün askerler küçük bir vadinin iki yamacına karşılıklı sıralanmışlardı. Düşman hattının önünde alay edip meydan okuyarak bağırarak dev bir asker vardı.

“Gelin, benimle dövüşün. Benimle dövüşmesi için bir adam yollayın” diye bağırıyordu. Boyu üç metre kadardı, üzerinde tunçtan yapılmış ağır bir zırh vardı, elinde dev bir mızrak tutuyordu. Davranışları hakaret ediciydi ve Tanrı'ya meydan okuyarak konuşuyordu. Bütün askerler çok korkmuştu.

Davut, “Bu tanrısız herif de kim ki Rab’bin ordularına meydan okuyabilsin? Ben gidip onunla dövüşeceğim” dedi.

Herkes Davut’un devle dövüşmek için fazlasıyla genç ve fazlasıyla ufak tefek olduğunu düşünüyordu. Yine de o Tanrı’nın kendisine kuvvet vereceğinde ısrar etti. “Tanrı, koyunlara saldırdıklarında bir aslanla bir ayıyı öldürmeme yardım etti ve bu devi yenmem için de bana güç verecektir” dedi. Bunun üzerine eline sadece çoban sapanını ve birkaç taş alarak devle karşılaşmaya gitti.

Davut ona yaklaşırken, “Sen kılıçla, mızrakla, palayla üzerime geliyorsun” diye karşılık verdi, “***Bense meydan okuduğun İsrail ordusunun Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB'bin adıyla senin üzerine geliyorum. Bugün RAB seni elime teslim edecek. (1.Samuel 17:45-46)***” dedi. Bunları söyledikten sonra sapanıyla deve bir taş attı ve dev yere düştü. Düşman askerleri korku içinde kaçıştılar, çünkü Davut’un tek gerçek Tanrı’nın gücüyle dövüştüğünü biliyorlardı. (1.Samuel 17:1-51)

Yapmanız için . . .

1 Davut'un kral olarak seçilmesinin nedeni, Tanrı'nın özel görevler için çağırıldığı niteliklere sahip oluşuydu. Peygamberlerin her birinin bu niteliklere sahip olduklarını görüyoruz. Tanrı'ya yakın olmak ve O'nun yaşamlarımız için olan isteğini bilmek için hepimizin bu niteliklere ihtiyacımız vardır. Davut ve diğer peygamberlerin paylaştıkları nitelikleri bildiren cümlelerin önündeki harfleri daire içine alın.

- a) İtaatkârdılar.
- b) Tanrı'ya inandılar ve güvendiler,
- c) Şiirler yazdılar.
- d) İmanlarını harekete geçirdiler.
- e) Alçakgönüllü, ama cesurdular.

Davut devi öldürdükten sonra orduda yüksek bir konuma atandı. Tanrı, halkını kendilerini fethetmeye çalışan putperest uluslar üzerinde zaferlere götürmekte onlara önderlik etti. Tanrı onu kral olarak yerini alması için yolu hazırladı. Kırk yıl boyunca Tanrı'nın gücüyle hüküm sürdü. Putları yok etti ve tek gerçek Tanrı'ya tapınmayı organize etti. Yeruşalim kentini, Tanrı'nın isminin onurlandırıldığı kutsal kent olarak kurdu. İman eden insanlar

burada tapınmak için kalabalıklar halinde geldiler. Kutsal Kent'e hac yolculuklarına gidiyorlardı.

Davut bütün zaferlerinde başarısının nedeni olarak sürekli Tanrı'yı gösterip O'na şükretti. Bize Davut'un Mezmurları olarak ulaşan kitapta Tanrı'ya güçlü ve lütufkâr sözcüklerle övgüler sundu ve teşekkür etti.

Davut, Mezmurlarından birinde, ***“Bütün uluslar beni kuşattı, RAB'bin adıyla püskürttüm onları. İtilip kakıldım, düşmek üzereydim, ama RAB yardım etti bana. RAB'dir gücüm ve ezgimdir, O kurtardı beni. (Mezmur 118:10-14)”*** diye bildirdi.

Davut, şiirsel sözlerinde, ***“Seni yücelteceğim, Rabbim. Senin ismine sonsuzlarca şükran sunacağım. Her gün Seni öveceğim. Rabbimiz'in övgülerini ezgilerle söylemek ne kadar iyidir. RAB'be şükredin, O'nu ezgilerle, ilahilerle övün, bütün harikalarını anlatın! (Mezmur 145:1-2; 8:8-9)”*** demiştir.

Çok az kişi, Davut'un yaptığı şekilde Tanrı'ya sevgi ve adanmışlıklarını böylesine bütün ve

böylesine güzel bir şekilde dile getirmiştir. Davut'un Tanrı'yla yakın bir ilişkisi vardı ve Tanrı'nın doğasını derin bir şekilde anlıyordu. Tanrı'yı kişisel olarak daha yakından tanıma ihtiyacını hissettiğimizde, Davut'un Mezmurlarından çok şey öğrenebiliriz. Yüreklerimiz Tanrı'ya yaklaşma, O'nun gerçeğini bilme ve vahyini anlama özlemiyle dolu olduğunda Davut'un değerli sözlerini okuyup onların üzerinde düşünmeliyiz.

Yapmanız için . . .

2 Davut'un bir Mezmurunda yer alan bu sözleri ezberleyin. Bu duayı kendi duanız olarak kişisel bir şekilde tekrar ederek Tanrı'ya söyleyebilirsiniz.

*Bana yollarını öğret, ey Rab,
Senin gerçeğinde yürüyeceğim.
Seni bütün yüreğimle öveceğim, Rabbim.*

Aynı Kral Davut'un masum birinin öldürülmesine neden olduğuna ve kendini bir katil gibi hissedip, büyük bir ıstırapla, **“Ya Rab, beni kan dökme suçundan kurtar (Mezmur 51:14)”** dediğine inanmak bizim

için zor olabilir. Bu büyük adamın kusursuzluğunu bozacak ne olmuştu?

Bunun yanıtı tabii ki, Davut'un gerçekten kusursuz olmadığıydı. Kusursuz olan tek Bir Kişi vardır; hiçbir yanlış yapmayan sadece Bir Kişi vardır. O da Tanrı'dır ve Tanrı'dan başka bu tanıma uyan yoktur. Davut, kuvvetli, yetenekli, akıllı, cesur, dindar, tapınma konusunda sadık ve Tanrı'nın isteğine boyun eğen biriydi. Ama bir insandı ve bütün insanlar gibi içinde günaha yatkınlık vardı. Hepimiz gibi Şeytan tarafından sınıandı ve o sınanmaya kendini teslim etti.

Sarayın üstünde, akşam serinliğinde yürümek, temiz hava almak ve şehrin manzarasını seyretmek için bir yer vardı. Bir akşam Davut orada yürürken, banyo yapan bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi. İçinde ona karşı bir arzu kabardı. "Bu kadın kim?" diye sordu.

Hizmetkâr, "Asker Uriya'nın karısı Batşeva" diye yanıt verdi (2.Samuel 11:3).

Şimdi Şeytan tarafından sınıanan Davut'un içinde kadına duyduğu özlem büyüdü.

Uriya'nın ölmesi için bir plan yaptı. Bundan sonra Batşeva'yla evlenip onu karısı yapabiliirdi. Davut, "Uriya bir asker, savaşta ölebilir" diye düşündü. Her asker ölebilirdi, ama Uriya'nın savaşta ölebilme şansı Davut'u tatmin etmiyordu. Bundan emin olmak istiyordu. Ordunun komutanına Uriya'yı en tehlikeli yere, savaşın ön saflarına koymasını söyledi. Plan işe yaradı. Uriya savaşta öldü.

Davut bir süre hiçbir yanlış yapılmamış gibi davranmaya çalıştı. Kendisine Uriya'nın ölümünü bildiren askere, ***"Bu olay seni üzmesin! Savaşta kimin öleceği belli olmaz. Kente karşı saldırınızı güçlendirin ve kenti yerle bir edin! Bu sözlerle [komutanı] yüreklendir (2.Samuel 11:25)"*** dedi.

Ama kötü durumda olan Davut'tu. Kendine cesaret vermeye çalışıyordu. Yanlış bir şey yaptığını ve Tanrı'nın hoşnut olmadığını biliyordu. Tanrı'ya çok yakın yaşamıştı, ama şimdi günahı ona kendisini Tanrı'dan uzak hissettiriyordu. Bu noktada çok ciddi bir gerçeği öğrendi: Günah, insanı Tanrı'dan ayırır. Kötü ayartılmaların düşüncelerimizi ve

davranışlarımızı etkilemelerine ve günah işlememize neden olmalarına izin verirsek, Tanrı'ya yakın olup O'nun dostluğunu hissedemeyiz. Günah yaşamlarımızı kirletir. Kutsal ve pak olan Tanrı, kutsal olmayanla birlikte kalamaz. Davut uyuyamıyordu. Gece gündüz Tanrı'nın elini üzerinde hissetti, “*ve dermanım tükendi yaz sıcağında gibi (Mezmur 32:4)*” dedi.

Birçoklarımız Tanrı'nın bizden uzak olduğunu hissetmenin nasıl bir şey olduğunu biliyoruz. Bazen bizler de Davut gibi kendi kendimize yanlış bir şey olmadığını söylemeye çalışır ama yüreklerimizde bir özlem, bir boşluk, bir ayrılık hissederiz. Bu, Tanrı'nın bizi günahın gerçekliğinin ve O'nun kutsallığını arama ihtiyacımızın bilincine vardırma yoludur.

Yapmanız için . . .

3 DOĞRU olan cümlelerin önlerindeki harfleri daire içine alın. **YANLIŞ** cümlelerin doğru biçimlerini yazın.

- a) Dinsel davranışlar Davut'u ayartılmadan korudu.

b) Davut kuvvetliydi, ama günah ona kendini zayıf hissettirdi.

c) Davut'un yaşadıkları bizlere, Tanrı bizden hoşnut olmadığında bunu anlayabileceğimizi gösterir.

d) Davut, günahından ötürü kendini Tanrı'dan uzakta hissetti

.....

TANRI'NIN ÖNÜNDE TÖVBE ETMEK BİZİ TANRI'YLA BARIŞTIRIR

İnsan Tanrı'dan uzaklaştığında kendini mutsuz ve korkulu hisseder. Tabii, Tanrı da mutsuzdur. Tanrı'nın inşanı Kendi arkadaşı olmak üzere yarattığını hatırlayın. Tanrı'nın Nuh'un zamanında, yeryüzünün günahlı durumuna baktığında hoşnut olmadığını ve üzüldüğünü hatırlayın. Davut'un günahı da Tanrı'ya üzüntü getirdi. Tanrı, Davut'u seviyordu ve onu terk etmeyecekti. Tanrı'nın niyeti, insanları sadece günahlarından ötürü cezalandırmak değildir. Planı, Tanrı'yla

insanın birbirlerine yakın olarak yürümelere ve yaratılışın amacını yerine getirmeleri için insanı günahattan temizlemektir.

Bu nedenle, Tanrı Davut'u fiziksel bir şekilde cezalandırmadı. Bunun yerine Davut'un yüreğine ona gerçek tövbe getirecek biçimde hitap etti. Davut'un kendisine hayatındaki günahı hatırlatacak bir öykü duymasını sağladı.

Öykü, çok sayıda koyunları ve davarları olan zengin bir adam ve sadece bir tek küçük, dişi kuzusu olan fakir bir adam hakkındaydı. Fakir adam kuzusunu çok seviyor ve onu evinde bir çocuk gibi büyütüyordu.

Bir gün zengin bir adamın ziyaretine bir yolcu geldi. Doğal olarak misafiri için bir yemek hazırlamak zengin adamın göreviydi. Ama zengin adam kendi koyunlarından birini kullanmak istemedi. Bunun yerine fakir adama ait olan dişi kuzuyu aldı ve misafirine yemek hazırlatmak için onu kullandı. (2.Samuel 12:1-4).

Davut, “Ne kadar korkunç bir şey” dedi.
“Bunu yapan ölümü hak etmiştir! Bunu yaptığı ve acımadığı için kuzuya karşılık dört katını ödemeli (2.Samuel 12:6)” dedi.

Bundan sonra Tanrı'nın Sözü, Davut'a bildirildi: **“O adam sensin! Seni kral olarak meshettim ve düşmanlarından kurtardım. Ama Uriya'yı savaşta kılıçla öldürdün ve karısını kendine eş olarak aldın. (1.Samuel 12:9-10)”**

Davut büyük bir üzüntü ve alçakgönüllülük içinde, **“RAB'be karşı günah işledim (1.Samuel 12:13)”** dedi.

Davut kral olduğundan, güzel Batşeva dahil krallıktaki her şeyin kendisine ait olduğunu ileri sürebilirdi. Buna karşın yüreğinde Büyük Kral'ın aslında Tanrı olduğunu ve her şeyin O'na ait olduğunu biliyordu.

Davut, sadece kendisinden çok daha zayıf ve fakir birine karşı günah işlemekle kalmadığını, en büyük günahının Rab'bine karşı olduğunun bilincine vardı. Artık günah işlememiş gibi davranmayı bıraktı. Kendi yüreğinin

durumunu biliyordu. Sorumluluğu tamamen üzerine aldı. Kendisinin zengin adam hakkında söylediği gibi, ölmeyi hak ettiğinin bilincine vardı. Vicdanının kılıcı gece gündüz peşini bırakmıyordu. İstırap içinde, “Günah işledim” diye haykırdı.

Davut, yaşamındaki günahı kendi kendine temizlemek için yapabileceği hiçbir şey olmadığını biliyordu. Tanrı’dan uzak kalma düşüncesi onun için korkunç bir şeydi. Suçunu tam bir şekilde itiraf ederek, “Biliyorum isyanlarımı... beni arıt, pakla... içimde temiz bir yürek yarat” dedi (**Mezmur 51:2-3,10**).

Davut, Rab’be yakmalık sunular sunmayı düşündü. Musa’nın yazılarında talimat edilmiş olduğu üzere kurban sunma adetindeydi. Ancak bir hayvanı kurban olarak sunmanın dinsel bir görevi yerine getirmekte insanın iyiliğine işaret etmediğini biliyordu. Kurban, insanın iyiliğine değil, Tanrı’nın merhametine işaret ediyordu. Davut’un düşüncelerinde, burada belirttiğimiz harikulade gizemi görüyoruz. Törensiz kurban, Tanrı’nın derin

acımasını insanlığa göstermek üzere insanlar arasında yaşamak için gelen Kişi'nin çok güzel bir resmiydi. Başka bir derste bu konuda daha çok şeyler öğreneceğiz.

Ama şimdi Davut'un yüreğindeki düşünceleri nasıl dile getirdiğini iştelim: "Sana yakmalık sunu kurbanları sunardım, ama Tanrı'nın benden istediği bu değildir. Tanrı günahtan ötürü içtenlikle pişman olan bir yürek kurbanını tercih eder. Tanrı'nın kabul ettiği kurban alçakgönüllü bir ruhtur" diye bildirdi (*Mezmur 51:16-17*).

Davut, Tanrı'yla direkt olarak konuşma konusunda hiçbir zaman isteksiz değildi. "*Sen gönülde sadakat istiyorsun. Beni huzurundan atma. Geri ver bana sağladığın kurtuluş sevincini (Mezmur 51:6,11-12)*" diye bildirdi.

Bütün bu sözler Davut'un aslında Tanrı'ya dualar olan Mezmurlarından gelmiştir. Davut, içten ve yakın bir şekilde konuştu. Rab kendisini esinlendirdikçe düşüncelerini çok açık sözlerle kaydetme yeteneğine sahipti. Bu Mezmurları anlayabilir ve onları kendi yaşamlarımıza uyarlayabiliriz. Onları etüt

ettikçe, Tanrı'yla ilişkimiz konusunda bir dizi ilke görürüz.

Davut'un bu sözlerinden, günahından ötürü kendini Tanrı'dan ayrılmış hissettiğini açıkça görebiliyoruz. Bu deneyimden öğrendiğimiz ilk ilke, o ayrılışı hissettiğinde bunun kendisini çok rahatsız hissetmesine neden olduğudur. Tanrı'ya yakın olmayı çok istiyordu. Sonra günahını itiraf etti ve günahı konusundaki bütün sorumluluğu üzerine aldı. Tövbe etti. Yani günahından ötürü pişmanlık duydu ve Tanrı'dan özür diledi. Bazı insanlar içten olmayan bir biçimde, "Özür dilerim" derler. Bu sözleri söylerken yüzleri üzgün ve başları öne eğik olabilir. Ama Davut, "Suçluluğumu itiraf ediyorum. Günahımdan ötürü çok rahatsızım" dediğinde yüreğinde ıstırap vardı.

Bundan sonra, Davut kendi kendini temizleyemeyeceğinin bilincine vardı. Onu temizleyebilecek iyi işler yoktu. Hiçbir özel dinsel uygulama onu Tanrı'nın gözlerinde pak kılamazdı.

Son olarak, Tanrı'nın merhametine güvendi ve Tanrı'dan bağışlanma diledi. Sadece bu şekilde Tanrı'nın huzurunun ve kurtuluş güvencesinin tadını çıkarabileceğine inandı. "Sevgin uğruna bana merhamet göster" diye dua etti (*Mezmur 51:1*).

Davut'un yaşadığı deneyimler bizler için çok önemlidir, çünkü sadece tarihsel olarak doğru olduğunu bildiğimiz olaylar hakkındaki gerçekleri bilmekle kalmıyoruz, aynı zamanda Davut bizlere bu olaylar hakkındaki kendi yorumlarını da bırakmıştır. Bizlerle o konular hakkında yüreğindeki hisleri paylaşmıştır. Merak etmemiz ve varsayımlarda bulunmamız gerekmez. Günah ve Tanrı'dan ayrı olma konularında hissettiklerini biliyoruz. Suçluluk, günah konusunda sorumluluk, itiraf, tövbe ve Tanrı'nın merhametli bağışlamasının anlamlarını biliyoruz. Tanrı bizler için Davut'un bu harika Mezmurlarını koruduğundan bunları biliyoruz.

Yapmanız için . . .

4 Aşağıda Davut'un, Uriya konusunda yaşadıklarından sonra yazdığı sözler

bulunmaktadır. Bunları okuyup anlamları üzerinde düşünün. Bunları ezberleyin. Bunları kendi duanız olarak kullanabilirsiniz.

*Ey Tanrı, lütfet bana,
Sevgin uğruna;
Sil isyanlarımı,
Sınırsız merhametin uğruna.
Tümüyle yıka beni suçumdan,
Arıt beni günahımdan.*

*Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat,
Beni huzurundan atma,
Kutsal Ruhun' u benden alma.
Geri ver bana sağladığın kurtuluş sevincini.*

TANRI'YLA BİRLİKTELİK SEVİNÇ GETİRİR

Tanrı'nın bağışlama mesajı Davut'a açık sözlerle geldi: Tanrı günahını kaldırdı. Ölmeyeceksin. Davut minnettardı ve merhameti ve acıması için Tanrı'ya teşekkürlerini sundu. “*Sana şükran*

***kurbanları sunmalıyım, çünkü canımı
ölümden kurtardın (Mezmun 56:12-13)”***
dedi.

Ama konu kapanmamıştı. Tanrı'nın merhametli ve bağışlar olması günahın cezalandırılmadan geçirileceği anlamına gelmez. Günah her zaman yargı getirir. Davut'un Batşeva'yla günahlı birleşmesinin sonucu olarak doğan bebek, ölmüştü. Davut çok üzölmüş ve çok pişman olmuştu. Yine de Tanrı'nın yollarını anladı ve yargıyı alçakgönüllölük içinde kabul etti. Bundan sonra Tanrı ona, tarihte yaşamış en bilge kişi olan bir başka oğul verdi: Süleyman. Böylece Tanrı, günahın ne kadar korkunç bir şey, yargının ne kadar kesin ve Tanrı'nın merhametinin ne kadar büyük olduğunu bizlere yeniden göstererek Davut'un hayatı boyunca bizimle konuşur.

Sonra Davut'un Tanrı'yla tam bir birlikteliği oldu. Bizlere Tanrı'nın insanlığa gönderdiği en önemli mesajlardan bazılarını veren benzersiz Mezmurlar yazmayı sürdürdü. Bu önemli mesajlardan bir tanesini daha burada kısaca

inceleyeceğiz. Bu, bizlere duanın doğasını ve değerini bildiren mesajdır. Tanrı'yla birlikteliğin yüreklerimize sevinç getirdiğini söyler. Bizlere, Tanrı'nın bizi istediğini, bizim O'na ihtiyacımız olduğunu ve O'na yakaranlar için büyük bir umut olduğunu bildirir. Tanrı'ya O'nun isteğine göre hizmet etmeyi isteyenler için şimdi ve gelecekte büyük bir ümit vardır.

Davut'un yazıları bizlere, insanın yüreğinin dua aracılığıyla Tanrı'yla gerçekten söyleşi içinde olabileceğini gösterir. Tanrı halkıyla konuşmayı ister ve halkının da Kendisiyle konuşmasını ister. Tanrı'yla insan arasındaki paydaşlık, sevgi dolu bir babayla oğlu arasındaki paydaşlığa benzer. Birlikte olmaktan zevk duyarlar. Tanrı ilgi duyan bir baba gibi bizi dinlemeye her zaman hazırdır. Sorunlarımız ve düşüncelerimizle O'na gitmemizi ister. Bizleri Kendisiyle paydaşlık içinde olmamız ve O'na övgü ve sevgimizi sunmamız amacıyla yaratmıştır.

Dua yolculuk gibi bir şeydir. İnsan Tanrı'yı daha yakından tanımayı arzu eder. Yaratıcısı'yla gitgide daha derin ruhsal bir

ilişkiye girer. Davut bu düşünceleri Mezmurlarda sık sık dile getirmişti: **“Geyik akarsuları nasıl özlerse, canım da seni öyle özler, ey Tanrı! Canım Tanrı’ya, yaşayan Tanrı’ya susadı; ne zaman görmeye gideceğim Tanrı’nın yüzünü? (Mezmur 42:1-2)”** Davut, Tanrı’nın kendisine ve bütün imanlı sadık kişilere karşılık vereceğine güven duyuyordu: **“Evindeki bolluğa doyarlar, zevklerinin ırmağından içirirsin onlara. Çünkü yaşam kaynağı sensin. (Mezmur 36:8-9)”**

Mezmurlar, bizleri Davut’un yaptığı gibi, bağışlanma ve daha derin bir ilişki ve kişisel gereksinimlerimiz için dua etmeye teşvik ediyor. **“Her zaman O’na güven. İçini dök O’na. (Mezmur 62:8)”**

Dua, Tanrı’ya gerçek bağımlılığın dışavurumudur. Sadece bir form ya da bir tören değildir. Bizlere gerçek ve sevince götüren yolda yol göstermesi için Tanrı’ya ihtiyacımız olduğunu ve O’na güvendiğimizi gösteren gerçek bir etkinliktir. Yaşam kaynağına götüren yolculuktur.

Davut, **“Yaşam yolunu bana bildirirsin. Bol sevinç vardır senin huzurunda (Mezmunur 16:11)”** şeklinde ezgiler söyledi.

Belki siz de, Tanrı'ya karşı günah işlediğinizi itiraf etmeye hazırsınızdır. Tanrı'nın gözünden hiçbir şeyin kaçmayacağını bildiğiniz için içinizde suçluluk duygusu ve acılarla mücadele ediyorsunuz. Gecenin içinde esenlik arıyorsunuz, ama onu bulamadınız. Bütün dinsel yasayı yerine getirdiniz, ama hâlâ dinginliğe kavuşmadınız. Pişmanlık gözyaşlarıyla uykuya dalıyorsunuz. Yüreğiniz kırık bir durumda ve Tanrı'nın yüreği de sizin için kırılmış durumda.

Acı çekmeniz gerekmiyor. Tanrı'nın Göksel Babanız olduğunu öğrenebilirsiniz. Tanrı sevgi içinde sizi bağışlamayı ve yüreğinizi sevinçle doldurmayı arzuluyor. O'na işlediğiniz günahı itiraf edin. Sizi bağışlamasını dileyin. O'nun sizi bağışlayacağına inanın. Tanrı'ya teşekkür edin ve sizi gerçeğe yöneltmesi için O'na güvenmeye devam edin. Size, bütün insanlık için ilahi sevgisinin ortaya koyduğu güzel gizemi gösterecektir.

Şimdi yolunuza devam ederken,
Mezmurlar'dan Şu szleri Tanrı'ya tekrarlayın
ve bunların Ltufkr, Merhametli, Evrenin
Rabbi olan, Tanrı'ya kendi kişisel duanız
haline gelmesine izin verin:

*“Kurtar beni, ey Tanrı... Dipsiz batağa
gmlyorum... Tkendim feryat etmekten.
(Mezmur 69:1-2)”*

*“Yreğimdeki sıkıntılar artıyor... zntme,
acılarıma bak... Btn gnahlarımla baĐıŐla.
(Mezmur 25:17-18)”*

*“Sıkıntı içinde RAB'be yakardım...
haykırıŐım kulaklarına ulaŐtı.
(Mezmur 18:6)”*

*“Yaşam yolunu bana bildirirsin.
(Mezmur 16:11)”*

*“RAB'be vgler sun, ey canım! BaĐıŐlayan.,
iyileŐtiren... kurtaran... ta giydiren.
(Mezmur 103:2-4)”*

Yanıtlarınızı Kontrol Edin

4 Davut'un ezberlemiş olduğunuz sözlerini tekrarlayın.

- 1a) İtaatkârdılar.
- b) Tanrı'ya inandılar ve güvendiler.
- d) İmanlarını harekete geçirdiler.
- e) Alçakgönüllü, ama cesurdular.

3a) Kendi yanıtınız. Bazı öneriler şöyle olabilir: Bütün insanlar bir an gelir denenirler. Dinsel etkinlikler bizleri Şeytan tarafından denenmekten korumaz. Davut'un yaşadıkları bizlere, denenmelerin iyi insanların başına geldiğini, ama Tanrı'nın yardımıyla bunlara karşı konulabileceğini gösterir,

- b) Doğru,
- c) Doğru,
- d) Doğru.

2 Davut'un ezberlemiş olduğunuz sözlerini tekrarlayın.

DERSİN TESTİ

Dersin testini yapmaya hazırlanırken, kitabın arkasında Ders 5 için verilen ÖĞRENCİ

RAPORU YANIT KÂĞIDI'nı bulun. Çok seçenekli soruların ve Doğru mu, Yanlış mı bölümlerinin yanıtlarını kendileri için ayrılan yerlere işaretleyin.

Çok Seçenekli Sorular

1 Peygamberlerin Tanrı'yla birliktelik yaşamalarına yardımcı olan nitelikleri nelerdi?

- a) Cesaret, kraliyet ailesinden olmaları ve kuvvetleri.
- b) Dindarlık, yumuşaklık ve törenlere adanmışlıkları.
- c) İtaat, güven, alçakgönüllülük ve iman.

2 Davut'un içinde günah işleme yatkınlığı vardı. Denendiği zaman başarısızlığa uğradı ve günahından sorumlu oldu, çünkü,

- a) yeterince doğru hareketlerde bulunmamıştı.
- b) denenmeye kendini teslim etmişti.
- c) günahın doğasını anlamamıştı.

3 Bir insan, hatta bir peygamber Tanrı'ya karşı günah işlediğinde,

- a) günahın kendisini Tanrı'dan ayırdığını görür.
- b) aradaki dostluğu yeniden tazelemenin hiçbir yolu olmadığını görür.
- c) Tanrı'yla paydaşlığın daha zor olduğunu görür.

4 Davut, Tanrı'dan ayrılığından ötürü çok rahatsız olduğundan eski konumuna geri dönmek istiyordu; bu yüzden,

- a) kurbanlar sunup dualarına devam etti.
- b) günahlarını insanlardan saklamaya çalıştı.
- c) günahını itiraf etti ve günahının bütün sorumluluğunu üzerine aldı.

5 Tanrı'nın insanla sahip olmasını arzuladığı ilişki,

- a) bir kralın tebasıyla olan ilişkisi gibidir.
- b) öğretmenle öğrenci ilişkisi gibidir.
- c) seven bir babanın oğluyla olan ilişkisi gibidir.

Doğru Mu, Yanlış Mı? Sorular

Aşağıdaki cümleler ya doğru, ya da yanlıştır.
Bir cümle,

DOĞRU ise A boşluğunu
YANLIŞ ise B boşluğunu doldurun.

6 Davut günah işledikten sonra vicdanı onu büyük ölçüde rahatsız ettiği halde, yaptığı hatanın Tanrı'yla olan ilişkisini etkilemediğinden ötürü minnettardı.

7 Rab'bin sözü Davut'a bir öyküyle geldiğinde, Davut günahını itiraf etti, tövbe etti ve Tanrı'dan kendisini temizlemesini istedi.

8 Davut'un günahlarının ortaya çıkmasından ötürü duyduğu üzüntü, Tanrı'nın görmeyi arzuladığı tek üzüntüydü.

9 İnsanın günahlarından ötürü gerçekten pişman olması, Tanrı'nın onları bağışladığının güvencesine sahip olması, buna karşın günahın sonucu olan yargıdan kaçamaması mümkündür.

İçindekiler'e dön